Art. 5º disp. 2. ait sibi probabile quod possit dari creatura cui lumen gloriae sit nãle et debitum et quae solam nãli intellectus perfectione videat nãlr Deum et quae sit per naturam impeccabilis

Loquitur cum manicheos et gentiles dicentes nos violentia et fato impelli non minus ad malum quam ad bonum

4 Non reperitur hic modus loquendi apud patres immo damnatur à Conc. Tolet. 11. D. Tho. 1. p. q. 41. ar. 2. ad 4. de pot. q. 2. ar. 3. ad 2m. Capreo. in 1º dist. 6. q. 1. concl. 6. Irenae. 4º gent. cap. 11. Quamvis quidam ut Scotus admittunt patrem generare volunt. sed concomitanter et clarissime Clemens lib. 8. const. apost. cap. 12. ubi Turrian. anot.

Deinde ad finem eiusdem disp. 2. ait Arbitror me id demonstrare et soluit inconvenientia tandem ingenue agnoscens eam sniam esse contra omnes theologos optat ut paulatim procedente tempore fiat probabilis et accipiatur.

(61) Censura circa totum librum de concordia Ludovici Molina.

1º Licet author admittendus videatur apud censores fidei purget se de vehementi suspicione et incursione heresis Pellagianae cui saepe favet et saepe monitus non desistit liber tamen dignus est ut oino prohibeatur. Nec n. purgari pot cum passim infinitis locis scateat periculosis et erroneis doctrinis nam parat viam * Antichristo dum contra merita Xpi et gram auxi. ac predestinationem plurimum tribuit viribus naturalibus arbitrij nostri.

* Sotus predicans dicebat praecursores Antichristi non fuisse Lutherum qui christum videtur honorare sed fore eum qui suscitabit errores Pellagij de liberi arbitrij viribus contra gram Xpi

Pellagius grãs egisset authori quasi patrono suo.

2º Illa nouitas concordia quam author sibi arrogat asserens etiam Beatum Augustinum D. tho. et patres immo et Pellagium ac hereticos si aduertissent illam fuisse sibi consensuros saepe absolute impios et patres in quibus lectores offenderent quamvis uno aut altero loco obiter addat limitationes quandam utcunq tolerabiles

3º Contra sanam firmam ac receptissimam doctrinam a multis annis et hoc tempore apud sapientissimos theologos totius Hispaniae

immo

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

(61) Censura circa totum librum de concordia Ludovici Molinae.

1º. Licet author admittendus uideatur apud censores si dei purget se de uehementi suspicº. et mentione heresis Pellagianae cui saepe fauet et saepe monitus non desistit liber tamen dignus est ut oio prohibeatur (nec n. purgari pot. cum passim inspersis scateat periculosis et erroneis doctrinis) nam parat uiam Antichristo dum contra merita Xpi et gratiam auxº. ac predestinationem plurimum tribuit uiribus naturalibus arbitrij nostri.

* Socius predicans dicebat praecursorem Antichristi non fuisse lutherum qui christum uidetur honorare sed fore eum qui resuscitabit errores Pellagij de liberi arbitrij uiribus contra gratiam Xpi.

Pellagius gratias egisset authori quasi patrono suo.

2º. Illa nouitª. concordia (quam author sibi arrogat asserens etiam Beatum Augustinum D. Tho. et patres immo et Pellagium ac hereticos si aduertissent illam fuisse sibi consensuros) Quasi saepe absolute impios [illegible] in quibus lectores offendent quamuis uno aut altero loco obiter addat limitationes quandam utcumque tolerabiles)

3º. Contra sanam firmam ac receptissimam doctrinam a multis annis et hoc tempore apud sapientissimos theologos totius Hispaniae

immo

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

trius fere orbis loquitur irreverenter et periculose. nec deterretur censura (quam agnovit datam) sancti officij

4°. Blaspheme et Inverecunde (more hereticorum) d[icit] vellicat sanctos Patres sapientissimos et eos illorum sententias quas theologi certas ac indubitatas asserunt ait authores esse periculosos et esse auctorem multorum errorum et illius libertate) arbitrij nostri et nec ab illis neque a Concilijs fuisse veritatem de predestinatione gratia et liberi arbitrij declaratam aut plane intellectam atque authorem hunc librum concret quae res et contra sinceram fidem et contra bonos mores militat et nimis perniciosa est, Et periculum at est hic error et hic impius mos loquendi serpat ut cancer in Hispaniam, et extendatur ad alios errores.

5°. In speciali de concursu generali Dei asserit quaedam nimis falsa aut temeraria de gratia et auxilijs ita diminute ut periculose adytum praebeat erroribus Pellagianorum aut reliquijs illorum qui dicuntur semi Pelligiani de quadam scientia Dei media et non asserit necessariam (cum in his circa pauca fuerit nota apud antiquos) ut multa hinc inferat temeraria contra communem theologorum. De providentia vero Dei subtrahit multa in quo suspectus est de fide et plusque temerarius Tandem de predestinatione Dei etiam circa apostolos asserit quedam erronea aut fortasse heretica contra SS.tos

Omnia haec et nostra quaecumque subjicimus censurae Sanctae matris Ecclesiae Romanae et gravissimorum patrum censorum fidei apud sancti officij Senatum in Hispania.

UNIVERSITARIA

266

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

censuras delos p.es dominicos de proposiciones del libro del molina y su respuesta.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA